

Blommorna i dikeskanten

N

u inför midsommar hoppas jag att de som sköter väghållningen väntar med att slå dikesrenarna till efter midsommar. Det är så ledsamt att upptäcka att precis lagom till midsommar är alla växter plötsligt borta och det där med att gå ut och plocka lite vilda blommor att pryda stång, bord eller trappa med, det är bara att glömma.

I diket ligger de vissnade prästkragarna, stora blåklockorna, lupinerna, hundkexen, smörblommorna, tjärblomstren, mandelblommorna, midsommarblomstren och alla de andra rara växterna som finns i vår juniflora.

Ja, lupinerna ska man förstås utrota har vi lärt oss. De som ännu finns kan man med gott samvete plocka bort och samtidigt se till att inte dess frön sprids.

Förr i världen var det Vägverket som hade hand om slåttern av vägrenarna, men nu sorterar praktiskt taget allt som rör våra vägar under Trafikverket. Men det är Sveriges största bolag, Svevia, som sköter slåttern av just vår landsväg har jag läst. Hoppas den ingår bland de vägar där man bryr sig lite extra om floran i dikeskanten.

Längre tillbaka kunde jag plocka många vilda blommor längs landsvägen och addera till dem som växer på torptomten. Jag tycker om att göra fina blomsterarrangemang. Det har jag

fortsättning ↘

Ingers tankar

gjort allt sedan jag var liten flicka och förärade min mamma massor av buketter sommartid. När alla hennes vaser var fyllda fick en syltburk duga som vas.

Där jag bodde som barn var det nära till en skogsbacke och nära till uppodlade marker med inslag av ängar och dikesrenar. Jag lärde mig mycket om vår svenska flora. De latinska namnen också. Jag hade en plansch med våra vanligaste växter på väggen i mitt och brorsans rum och jag fick tidigt en egen bok med floran.

I mina buketter fanns plats för nästan alla sommarens vilda blommor. Jag hade sett hur tanten i blomsteraffären gjorde och jag härjade henne. Sirliga gräs eller timotejstrån kunde få vara med och vippa stolt ovanför de andra blommorna.

På torptomten finns pioner, rosor, olika nävor, praktlysning, kaprifol, klematis, stora vallmo, krolliljor, såpört, malvor, flox, olika irisar och lökväxter, ridarsporrar och stjärnflocka förutom alla de vilda växterna efter säsong. Alltid kan jag få ihop något i bukettväg att ställa på bordet.

När maken levde fanns det också massor av utplanterade ettåriga växter av alla slag. När inte fröfirmorna i Sverige hade det som efterfrågades skickades beställningar till England.

Hoppas väg 852 möter oss med riklig blomning när vi åker till torpet för att fira midsommar. En repris av min sommarhaiku:

**Hundkexets spetsar
skummar i dikeskanten.
Sommar'n knypplar på.**

Jag vet att man på vissa håll i landet gjort sig extra möda för att spara det som växer längs våra vägar. Det är mycket beundransvärt att mångfalden i vår flora får bevaras.

Vägrenarna kan till och med användas till att få hysa arter som lever utsatt på andra ställen och riskerar att dö ut.

Inger Klintberg Danielsson 23-06-10

Att bara leva är inte tillräckligt. Man måste ha solsken, frihet, och lite blommor.

Hans Christian Anderson, sagoberättare

